

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 29 april 2026

Thema: Twee minuten stilte op 4 mei

Voorganger: Hans Kerklaan

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Welkom en inleiding

Vorige week vroeg Hetty mij of ik wilde invallen deze avond. Ik zei ja, maar had nog geen idee. Ik stuitte op een tekst van Willem Jan Otten over 4 mei. Hij spreekt over de twee minuten stilte en hoe hij het ervaart. Het lijkt mij goed om er nu naar te luisteren en te overwegen in de aanloop naar onze 4 mei.

[Lied nr. 76: Les Béatitudes](#)

[Lied nr. 39: O Christe Domine Jesu](#)

4 mei

Wat gebeurt er op de avond van 4 mei als het leven om 8 uur s avonds even tot stilstand komt. Tijdens die 2 minuten stilte? We noemen het herdenken en vragen ons ieder jaar af wie er nou herdacht zou moeten worden: Aan hen die vielen voor ons land, alle slachtoffers van de oorlog, maar misschien ook de daders, of herdenken van alle mensen die alle dagen van het jaar doden van hun oorlog te herinneren hebben. Je kunt het eigen aandeel, want het is vroeger gebeurd en ver voor mijn tijd, altijd op afstand houden. In mijn geval zegt de schrijver lukt dat niet meer: het gaat het om een grootvader die betrokken was bij het ontslag van joodse leraren in die tijd toen hij werkte aan de universiteit. Ik hield innig veel van hem. Dus wat herdenk ik dan op 4 mei?

Willem Jan Otten

Lied nr. 1: Mon âme se repose

Doe weer mee

Om te beginnen: ik doe weer mee. Ik voeg me bij de groep onder het luisteren naar overdadig rijmende gedichten van scholieren, wethouders die op “dit nooit meer”-variëren, de fanfare of het koor met trage muziek en de nimmer falende Last Post. En van de twee minuten stilte die steevast werd overstemd door voorbijrazende pizzabezorgers, van wie er soms een “From the river tot the sea” roept.

Willem Jan Otten

Lied nr. 58: Confitemini Domine

De eerste keer

Maar toch: Een van mijn eerste keren was ik bij mijn opa en oma thuis. Die opa. We zaten aan de grote tafel aan de voet van een reusachtige radio. Mijn oma zat stil en mijn opa bediende de radio. Mijn oma had gezegd dat wij pas weer mochten praten als zij een teken gaf na die minuut. De stilte duurde toen nog een minuut. Mijn opa zag ik zitten. Ik zag hem zijn handen vouwen om te bidden. Het is bijzonder dat ik dat nog zo helder voor mij zie, en net als toen me afvragen wat hij denkt. Want dat is wat ik dacht of me bezighield: wat denkt hij nu? En als ik straks in de twee minuten stilte met gesloten ogen naar hem kijk- het is eigenlijk meer willen kijken en daardoor zien- dan zal ik rillen bij de gedachte aan wat hij te herdenken heeft. We bidden niet altijd ergens om, en ook verkeren wij soms niet in aanbidding. Soms zijn we simpelweg in verontruste deernis bij een dode.

Willem Jan Otten

Lied nr. 139: Atme in uns

Bijbeltekst uit Johannes 16 vers 33

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.

Stilte

Voorbeden met [acclamatie nr. 74: Kyrie eleison](#)

Onze Vader (uit het Aramees vertaald)

Bron van Zijn,
die ik ontmoet in wat mij ontroert,
Ik geef U een naam
opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven

Bundel Uw licht in mij – maak het nuttig.

Vestig Uw rijk van eenheid nu,
Uw enige verlangen
handelt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.

Maak de koorden van fouten los
die ons vastbinden aan het verleden,
opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:
de al werkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait,
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Lied nr. 69: Verheug u Maagd

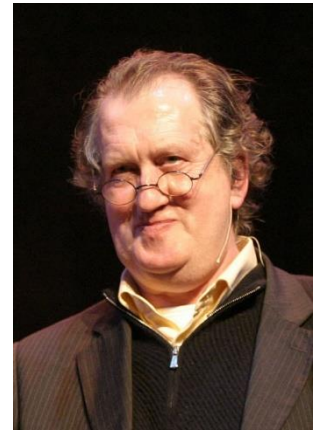
Gedicht De Demon

Het is een sport om met gestrekte vinger
Te wijzen naar de goeden en de kwaden.
Ik houd het liever bij de binnendringer
Die in mijzelf verlangt naar euveldaden.

Twee zielen huizen in ons en ze heten
Ons meestal-kwade en soms-betere ik.
Ik hoor ze altijd. In mij woedt hun vete.
Straks klopt de demon weer. Vrees ik zijn tik?

De vrede om ons is maar schijn van vrede.
Ons eerste ik voert oorlog met ons tweede,
Ik word zó weer de ander die ik ben.

Zolang ik mijn gehate ik maar kén
En in de gaten houd ben ik niet bang.
Elk uur van lauwheid is een uur te lang

Gerrit Komrij

Slotlied nr. 61: Jubilate deo

Kom mee koffie drinken en elkaar ontmoeten

Website: www.taizedeventer.nl Facebook en Instagram: Taizedeventer